

Krizden Mesleğe: Bir Afet Yönetimi Hikâyesi

Benim hikâyem bir tercih listesiyle başlamadı.

Benim hikâyem 6 Şubat'ta başladı.

O sabah yaşadıklarımız, gördüklerimiz, hissettiklerimiz sadece bir ülkenin değil, benim de hayatımın yönünü değiştirdi. Enkaz başındaki sessizlik, insanların gözlerindeki çaresizlik, birbirini tanımayan insanların birbirine sarılışı... Hepsi içimde bir şeyleri yerinden oynattı.

O gün korktum. Çok korktum.

Ama korkumdan daha büyük bir şey vardı: sorumluluk.

İlk sahaya çıkış anım 6 Şubat depremiyle oldu. Ne yapacağımı tam bilmiyordum belki ama orada olmam gerektiğini biliyordum. Cesaretim, korkumdan büyüktü. Ve o gün anladım ki afet yönetimi sadece kriz anında yapılan bir iş değil; insanın vicdanıyla verdiği bir karar.

Bu bölümü seçmemin nedeni bir kariyer planı değildi.

Yaşadıklarım, gördüklerim, içimde biriken sorular beni bu yola itti. "Ben ne yapabilirim?" sorusu, "Ben bu işi yapmalıyım." kararına dönüştü.

Üniversiteye başladığımda şunu fark ettim: Afet yönetimi masa başında oturup sadece ders çalışılacak bir bölüm değil. Evet, teoriyi öğreniyorsunuz. Risk analizi, kriz yönetimi, koordinasyon, lojistik... Ama bu bölüm önce insan olmayı gerektiriyor. Sahada güçlü kalabilmeyi, panik anında sakin olabilmeyi, bazen bir çocuğun elini tutarken profesyonelliği kaybetmemeyi öğretiyor.

Stajımı itfaiyede yaptım. Orada disiplinin, ekip ruhunun ve refleksin ne kadar hayati olduğunu gördüm. Her siren sesi bir sorumluluk demektir. Her çağrı bir hayat demektir.

Gönüllülük sürecimde ise farklı afet türleriyle karşılaştım. Bolu, Bursa, İzmir, Sakarya, Tekirdağ... Orman yangınlarının dumanı, deprem bölgelerinin tozu, uykusuz geceler, yorulan ama vazgeçmeyen ekipler... Her biri bana mesleğin sahadaki gerçek yüzünü gösterdi.

Bu süreçte sadece mesleki değil, insani olarak da değiştim. Dayanıklılığımı tanıdım. Travmalarla yüzleştim. Bazen sessiz kaldım, bazen ağladım. Ama her seferinde bir adım daha güçlenerek geri döndüm.

Afet yönetimi benim için bir diploma değil.

Bir unvan değil.

Bir sorumluluk.

Bu bölümü düşünen gençlere söylemek istediğim bir şey var: Eğer sadece "iyi bir iş" için geliyorsanız, zorlanırsınız. Çünkü bu meslek krizle, acıyla, kayıpla temas eder. Ama eğer "Ben bir yerde işe yarayayım." diyorsanız, işte o zaman doğru yerdesiniz.

Bu bölüm önce sağlam bir insan olmayı gerektiriyor.

Sonra sağlam bir uzman olmayı.

Benim hikâyem 6 Şubat'ta başladı.

Ama bugün biliyorum ki bu sadece bir başlangıçtı.

Çünkü afet yönetimi bir meslek seçimi değil;

bir duruş, bir vicdan ve bir sorumluluk meselesi.